

quàm sobrij sentire possumus? An quoniam dura, & tristitia certius ab iis sentiuntur, qui minimè cupiunt. Latent hæc enim cupientes, & sæpe fallunt. At verò qui lætè se habet, is non cupienti similis est: qui autem in tristitia est, cupiētis hic gerit affectum. Sobrius autem ita se habet: vinolentus contrà, satiatus, repletiúsque est.

20 Cur penitus vinolentis res omnes circumferri videntur, & cum iam amplius vinum attingit, nequeunt, quæ procul posita sunt, enumerare? quocirca nonnulli hinc vinolentiæ indicium trahunt. An quia conspectus frequenter à vini calore commouetur. Quomodo igitur, si sub oculo presseris rem obiectam, geminari videbis: sic etiam vinolentis accidere illud potest. Nihil enim interest, vitrum suppresseris, an aspectum commoveris, nec enim extrinsecus, an intrinsecus: idem enim obuenire, vel accidere, vtraque ratione conspectui potest. Itaque res obiecta minimè constare videbitur, atque etiam magis quæ procul abest: nam eo obtinebitur minus, quo se longius aspectus deducat. Propinquitas etiam illa mouendi, amplius ad extremum absoluerè interuallum potest. Item si æquabili cum vehementia sursum deorsumque aspectus se agitet, res minus assequatur remotas necesse est. Deducta autem circumferri omnia solent, velut sagittæ, & quæ appensa demittimus. Igitur visus quoque suam ob imbecillitatem, quasi procul deferatur, idem hoc patitur: nihil autem interest, visum, an rem visui obiectam commoueas.

21 Quam ob causam, quod vniuersum, rarissimè bibitur, ventrem id minus humectat, cum tamen ab humore copiosiore plus humectari conueniat? An quod humorem multum, ac vniuersum, venter superare non potest, sed locum adire suum indomitum patitur. Locus autem crudi humoris, vesica est. Exiguum verò facile vincit, & concoquit: ex quo moram hic diutius trahens, ventrem porro humificare potest.

22 Cur magis crapulam sentiunt qui dilutum bibunt quam qui merum? An propter tenuitatem suam in plures locos dilutum penetrat (quod in vestibulis contingit) difficiliúsque educi potest? Aqua quidem partibus constat tenuibus, sed qua facile queat educi. An quia meri minus bibitur (tantum enim non potest) facilius euomitur? Præterea merum ut reliqua sic se ipsum concoquit.

23 Quamobrem qui antè extenuatus, merum inde multum hauserit, morte occumbat: & plerique verò bibaces, cum se nihil extenuarint, multo tamè, vniuersòque meri haustu sicci efficiuntur.

Ανήφοτες δὲ, ἢ πον; ἢ ὅτι τὰ λυπηρὰ μάλ-
λον δὴλα τοῖς μὴ ὀπιθυμοῦσι, ἢ ὅτι ὀπι-
θυμοῦντας λανθάνει. ὁ μὲν οὖν ἡδέως ἔχων,
ἡδέως τὸ ὀπιθυμοῦντι ἔχει. ὁ δὲ νηφών, οὐ-
τως ἔχει. ὁ δὲ μεθύων, πλήρης. κ Διὰ τὴ
τούς μεθύουσι σφόδρα, κύκλω πάντα φαί-
νεται φέρεται, καὶ ἡδη ἀπὸ οὐρα μᾶλλον τῆς
μέσης, ἀφθμῶν τὰ πόρρω οὐ δυνάται; διό

Β καὶ σημεῖον τῆς μέσης ποιούται αὐτοπι-
νες. ἢ ὅτι κινεῖται ὑπὸ τῆς θερμότητος τοῦ οἴ-
νου ἢ ὄψης πυκνότητος; ὡς περ αὐτὸ ὅταν ὑπο-
θῆ τις ὑπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ, οὐ φαίνεται, οὐ-
τω καὶ τοῖς μεθύουσιν. οὐδὲν γὰρ διαφέρει, εἰ
μὲν ὑποθῆ, κινῆ δὲ τιμὸς ὄψης, οὐδὲ αὐτὸ ἔξω-
θεν ἢ ἔσωθεν. ἀμφοτέρως γὰρ τὸ αὐτὸ πάσχει
ἢ ὄψης. ὡς τε γὰρ ὁδὲ εἰ μὲν τὸ ὀφθαλμὸν καὶ
τὸ πόρρωθεν ἔπι μᾶλλον. ἔπι γὰρ ἢ πον κρατεῖ

Γ δὸποτεινόμενης τῆς ὄψως καὶ πλέον τὸ διά-
σημα ὅτι τὰ ἀκρα ποιεῖ ἢ ἐξ ἑαυτῆς κίνη-
σις. εἰ δὲ σφόδρα κινήται, καὶ ὀμαλῶς αἴω
καὶ κᾶτω, ἢ πον κρατεῖ τὸ πόρρω. πάντα
δὲ δὸποτεινόμενα κύκλω φέρεται ὅς οἷσι καὶ
τὰ κεντρώμενα. καὶ ἢ ὄψης οὐκ εἰ ἀδύ-
νεται ταυτὸ πάσχει, ὡς περ ἀν εἰ πόρρω ἐφέρε-
το. διαφέρει δὲ οὐδὲν τιμὸς ὄψης κινεῖν, ἢ τὸ
ὀφθαλμὸν. ταυτὸ γὰρ ποιεῖ τὸ φαίνεται.

Δ κα Διὰ τὴ ὅταν ἀδρῶς πίνωσι, ξηρο-
τερα μὲν κοιλία γίνονται, ὅτε δὲ ὑγραίνεται
μᾶλλον ὑπὸ τοῦ πλείονος ἢ ὅτι τὸ μὲν πολ-
λὸν καὶ ἀδρῶς, οὐ κρατεῖ ἢ κοιλία, ἀλλ' εἰς
τὸν αὐτὸν ἔρχεται τόπον ἀπαθές; ἐστὶ δὲ ὑ-
γροῦ τόπος ἀπέππου ἢ κύστις. τὸ δὲ ὀλίγου
κρατεῖ καὶ πέπλ. ὡς τε μῶρον, ὑγραίνει.

Ε κβ Διὰ τὴ μᾶλλον κραπαλώσων οἱ δὲ
κρατον πίνοντες, ἢ οἱ ἀκρατον; ἢ διὰ τὴν
λεπτότητα εἰς πλείους τόπους ὁ κεντρῶς
εἰσέρχεται, (καθὼς περ ἐν τοῖς ἰματίοις) καὶ
ἔστι διὰ τὴν ἀρωγροτέρας; τὸ δὲ ὑδαρ λεπτιομέ-
ρες ἐστι μῶρον, δὴ δι' ἐξ ὀδον. ἢ διότι ἔλαττον πῖ-
νωσι ἀκρατον, διὰ τὸ μὴ δυνάσκει, καὶ μᾶλ-
λον ἀπεμῶσιν; ἢ ἢ δὲ συμπέπει ταῖ λαί,
παί. ταυτὸ δὲ ὅτι κεντρῶς.

Φ κγ Διὰ τὴ ὑπὸ τοῦ ἀκράτου δὸποθνή-
σκουσι, εἰ τις κεντρῶς ἀνάσ πολύ πῆ; καὶ
μὴ κεντρῶς ἀνάσ δὲ πολλὰ τῶν φιλοπό-
των, ἀδρῶν πολύ πίνοντες, ξηροὶ γίνονται;